

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2022.

ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

*«Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου παρουσίας τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ»*

*Προκοπίου του Δεκαπολίτου, Στεφάνου γηροκό-
μου, Εφραίμ οσίου του Κατουνακιώτου.*

έτος 15^ο Τεύχος 640

«Ακούσωμεν και στενάξωμεν»

(Του μακαριστού Μητροπολίτου Καστορίας κυρού Σεραφείμ)

Ερμηνεύοντας, σε μία περίφημη ομιλία του, ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς το ευαγγελικό ανάγνωσμα, το οποίο αναφέρεται στη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, και χρησιμοποιώντας ως α-
λάνθαστο οδηγό το φωτισμό

του Αγίου Πνεύματος και συγχρόνως την εμπειρία, που είναι το κατ' εξοχήν γνώρισμα των θεοφόρων πατέρων της Εκκλησίας, λέγει τα εξής χαρακτηριστικά στο προοίμιο αυτής της ομιλίας:

«Την περασμένη Κυριακή η Εκκλησία εμνημόνευε την απερί-
γραφτη φιλανθρωπία του Θεού προς εμάς που παρουσιάζεται με
την παραβολή του σεσωσμένου ασώτου. Την σημερινή Κυριακή
διδάσκει περί της μελλούσης φρικωδεστάτης κρίσεως του Θεού
χρησιμοποιώντας μια καλή τάξη και ακολουθώντας τις προφητι-
κές φωνές . . .» (Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά).

Η κρίση του Θεού, η Δευτέρα Παρουσία του Θεού, ο ερχομός του Χριστού «μετά δόξης και δυνάμεως πολλής», είναι αψευδέστατη διδασκαλία της Αγίας μας Εκκλησίας. Την κρίση του Θεού την απαιτεί πρωτίστως η δικαιοσύνη του Θεού. «Δίκαιος Κύριος και δικαιοσύνας ηγάπησεν, ευθύτητας είδε το πρόσωπον αυτού» (Ψαλμ. 10,7).

Σ' αυτήν αναφέρεται ο Προφήτης Δανιήλ «εθεώρουν έως ότου θρόνοι ετέθησαν, και παλαιός ημερών εκάθητο, και το ένδυμα αυτού λευκόν ωσει χιών . . . ο θρόνος αυτού φλόξ πυρός . . . ποταμός πυρός είλκεν έμπροσθεν αυτού» (Δαν. 7,9 – 10).

Γι' αυτήν μιλάει ο Απόστολος Πέτρος: «ουρανοί ροιζηδόν παρελεύσονται, στοιχεία δε καυσούμενα λυθήσονται, και γη και τα εν αυτή έργα κατακαήσεται» (Β' Πετρ. 3,12).

Ο ιερός υμνογράφος της Εκκλησίας μας γράφει: «Δεύτε ακούσατε βασιλείς και άρχοντες, δούλοι και ελεύθεροι, αμαρτωλοί και δίκαιοι, πλούσιοι και πένητες, ότι έρχεται Κριτής, ο μέλλων κρίναι πάσαν την οικουμένην» (Στιχηρά άίνων Κυριακής Απόκρεω).

Σ' αυτήν αναφέρεται ο Χριστός, ο Μονογενής Υιός του Θεού: «Αγρυπνείτε ουν εν παντί καιρώ δεόμενοι ίνα καταξιωθήτε εκφυγείν πάντα τα μέλλοντα γίνεσθαι και σταθήναι έμπροσθεν του υιού του ανθρώπου» (Λουκ. 21,36 / Ματθ. 24, 1-51 / Μαρκ. 13, 1-37).

Και ακόμη: «Όταν δε έλθει ο υιός του ανθρώπου εν τη δόξη αυτού και πάντες οι άγιοι άγγελοι μετ' αυτού, τότε καθίσει επί θρόνου δόξης αυτού, και συναχθήσεται έμπροσθεν αυτού πάντα τα έθνη» (Ματθ. 25, 31-32).

Και όρισε ο Θεός τον παρόντα καιρό ως καιρό μακροθυμίας, αφού το μακρόθυμον του Θεού προηγείται της θείας κρίσεως. Ενώ τον μέλλοντα καιρό για την ανταπόδοση, προκειμένου, όπως τονίζει ο Άγιος Γρηγόριος, να σπεύσουμε όσο ζούμε να πετύχουμε το αιώνιο έλεος και να καταστήσουμε τους εαυτούς μας αξίους της θείας φιλανθρωπίας.

A. Ακούσωμεν καί στενάξωμεν.

Το ιερό κείμενο δεν υπογραμμίζει μόνο την καθολικότητα της κρίσεως, αλλά προσδιορίζει συγχρόνως και το κριτήριο. Το μέτρο, δηλαδή, με το οποίο ο Θεός θα κρίνει τον κόσμο. Και αυτό είναι η αγάπη. Αυτό έδειξε ο Χριστός με την παραβολή των Δέκα Παρθένων, όπου η αναφορά Του στο «έλαιον» παραπέμπει στην κορυφή των αρετών που είναι η αγάπη. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς θα είναι χαρακτηριστικός και συγχρόνως συγκλονιστικός: «Όπως αν θέσεις θεμέλια και οικοδομήσεις πάνω σ' αυτά τους τοίχους, δεν προσθέσεις όμως την οροφή, τα αφήνεις όλα εκείνα άχρηστα· κατά τόν ίδιο τρόπο αν αποκτήσεις όλες τις αρετές, δεν προσαποκτήσεις όμως την αγάπη, όλες εκείνες είναι άχρηστες και ανωφελείς» (Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά).

Και αυτές οι αρετές στην Ορθόδοξη Εκκλησία μας και Παράδοσή μας είναι ενυπόστατες, δηλαδή συνδέονται άρρηκτα με το πρόσωπο του Χριστού. Αν δεν έχεις μέσα σου τον Χριστό, τότε όλες οι αρετές καί κυρίως η αγάπη θεμελιώνονται πάνω στο συμφέρον και στην ιδιοτέλεια. Δεν είναι αφηρημένες αξίες και ιδέες αλλά ο ίδιος ο Χριστός. Γι' αυτό και με το σταυρικό Του θάνατο αντιστρέφει το δόγμα του ανθρώπου της κάθε εποχής: «ο θάνατός σου, ζωή μου», προτάσσοντας τον δικό Του θάνατο για να ζήσει ο άνθρωπος. Δηλαδή: «ο θάνατός μου, ζωή σου» – «Πεθαίνω εγώ για να ζήσεις εσύ»!

Και αυτά πού ζητά ο Χριστός αναφέρονται σε πράγματα της καθημερινότητας, που μπορούμε να τα εφαρμόσουμε όλοι σε οποιοσδήποτε συνθήκες κι αν ζούμε. Δεν λέγει ότι ήμουν άρρωστος και δεν με κάνατε καλά, δέν στηρίζει τη δικαία κρίση Του σε μεγάλες δωρεές και επιτεύγματα, που φαίνονται ωραία στα μάτια των ανθρώπων.

Αλλά: «επέинаσα, και ουκ εδώκατέ μοι φαγείν, εδίψησα, και ουκ εποτίσατέ με, ξένος ήμην, και ουκ συνηγάγετέ με, γυμνός, καί ου περιεβάλετέ με, ασθενής και εν φυλακή, και ουκ επεσκέψασθέ με» (Λουκ. 25, 42-43). Όλα αυτά δεν μπορεί κανείς

να πει ότι δεν τα πρόσεξε, δεν ήξερε, δεν άκουσε ή δεν μπόρεσε. Παγκόσμια η κρίση. Παγκόσμιο και καθολικό και το κριτήριο.

B. Ακούσωμεν και στενάξωμεν

Στο δίκαιο ερώτημα των δικαίων «Κύριε, πότε σε είδομεν πεινώντα και εθρέψαμεν, ή διψώντα και εποτίσαμεν; . . .» η θεολόγος φωνή της Εκκλησίας διακρίνει και μια ξεχασμένη αρετή που είναι η ταπείνωση. «Βλέπετε δε άλλη αρετή, την ταπείνωση, να προμαρτυρείται στους δικαίους από το πλήρωμα της αγάπης. Ισχυρίζονται ότι είναι ανάξιοι της ανακηρύξεως και των επαίνων, σαν να μην έπραξαν κανένα αγαθό, αυτοί που μαρτυρούνται ότι δεν άφησαν κανένα αγαθό άπρακτο» (Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά).

Ένυπόστατες οι αρετές.

Ο Χριστός η αγάπη, η αυτοαγάπη.

Ο Χριστός η ταπείνωση.

Ο Χριστός η αλήθεια.

Ο Χριστός η δικαιοσύνη.

Κι όποιος έχει τον Χριστό «ενιδρυμένον εν εαυτώ», αυτός και σκορπάει με απλοχεριά την αγάπη, την αλήθεια, τη δικαιοσύνη, καλυμμένος κάτω από το μανδύα της ταπεινώσεως και της χάριτος του Θεού. Αυτός και τελικά φθάνει να γίνει θεατής της δόξης του Θεού.

«Ακούσετε και ευφρανθήτε όσοι είσθε πτωχοί και ενδεείς, διότι είσθε αδελφοί του Θεού.

Ακούσετε οι πλούσιοι και την μακαρίαν πτωχείαν ποθήσατε, για να γίνετε κληρονόμοι και αδελφοί του Χριστού.

Ακούσετε και στενάξτε εσείς που περιφρονείτε τους αδελφούς του Θεού και δεν τους μεταδίδετε τα όσα διαθέτετε.

Ας αγοράσουμε, λοιπόν, με ολίγα αργύρια αιώνια κληρονομιά . . . , την ητοιμασμένην ουράνιον και αιώνιον βασιλείαν από καταβολής κόσμου» (Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά).

Γένοιτο, Κύριε Ιησού Χριστέ Υιέ του Θεού του ζώντος.